Αὐξ. 1167
856

ΒΙΟΣ
ΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ.

Συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἱερομονάχου

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

Τοῦ Νεαμονήτου

ΤΟΥ ΕΚ ΚΑΡΔΑΜΥΛΩΝ ΤΗΣ ΧΙΟΥ.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

Ι. Κ. ΧΟΥΜΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ

Ἐκδότης.

1877.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ

Τῇ 27 Αὐγούστου, Ἑορτάζομεν τὴν μνήμην καὶ τὴν Εὕρεσιν τῆς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς, γνωσθέντος εἰς τὴν Νῆσον Ῥόδον, ἐν ἔτει 1500 περίπου ἀπὸ Χριστοῦ.

Ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ «Μακάριος ἀνὴρ,» τὸ ά. ἀντίφωνον. Εἰς δὲ τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ἱστῶμεν στίχους ς.' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ.' Ἔδωκας σημείωσιν

Στύλον εὐσεβείας τε, καὶ στρατιώτην ἀήττητον, οἱ πιστοί σε γινώσκομεν, Φανούριε ἔνδοξε, ὡς νέον φανέντα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἣν καταυγάζεις ὡς ἀστὴρ, καὶ τὰ τοῦ κόσμου φωτίζεις πέρατα, δι' ὃ Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, τοῖς πιστοῖς σε ἐδήλωσε, τὸν πρὸ πάλαι κρυπτόμενον.

Ἕστης τῆς ἐφέσεως, οἷα περιφθάσας τὸ ἔσχατον, ὀρεκτῶν παναοίδιμε, φωτὸς ἀξιούμενος, ᾧ φωτίζεις πάντας, τοὺς σὲ εὐφημοῦντας, καὶ φανεροῖς τὰ ἐν κρυπτῷ, ὡς ἐνεστῶτα Μάρτυς Φανούριε, δι' ὅ, σοῦ τὸ σεβάσμιον, περικυκλοῦμεν εἰκόνισμα, ἐν αὐτῷ κατοπτεύοντες, τὰ φρικτά σου μαρτύρια.

Εὑρέσει Εἰκόνος σου, καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου σου, ἡ Θεόσωστος Πόλις σου, ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, ῥύστην σε πλουτοῦσα, καὶ πρόμαχον μέγαν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν πληθὺν, ἃ διανέμεις τοῖς προσιοῦσι σοι, δοξάζει ἐκτελοῦσά σου, τὴν σεβασμίαν πανήγυριν, Ἀθλοφόρε Φανούριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλάγιος β.'

Ξένα καὶ παράδοξα θαύματα, ὁ Κύριος ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ἑκάστοτε, μεθ' ὧν καὶ ἐν ὑστέροις καιροῖς, τὸν θαυμαστὸν ἐν Μάρτυσι Φανούριον ἄλλον ἥλιον ἀνέδειξε τοῖς θαύμασι λάμποντα· πρὸς ὃν καὶ ἡμεῖς τὸν ὕμνον προσφέρομεν λέγοντες· χαίροις ὁ νεοφανὴς ἀστὴρ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, χαίροις ὁ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας στεῤῥῶς, ἐν γῇ δὲ πλείστοις ἔτεσι κρυπτόμενος, διὰ τῆς εὑρέσεως εἰκόνος τῆς σῆς, ἐν κόσμῳ πεφανέρωσαι παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ χαίροις Ῥοδίων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν πιστῶν πρεσβευτὰ ἑτοιμότατε, αὐτῷ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτόκιον. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. Τὸ φῶς ἱλαρὸν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

«Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς ; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν ; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύ-

ριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πι-
στεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ, ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγέ-
νετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς
καὶ οὐκ' ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔ-
σωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς
ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ
εἰμὶ, καὶ οὐκ' ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος·
ποιήσω, καὶ τὶς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.»

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν
βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐ-
λογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία
σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων
ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ
ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς
ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυ-
σὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα
θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐ-
τῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦν-
ται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσιν λαῶν, καὶ βασιλεύσει
Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνείσουσιν
ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι
χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκταῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελα. Ἦχος ά. Νικηφόρου τοῦ Χίου.

Ἐπεφάνη σήμερον, ἡ χάρις τῶν θαυμάτων σου, Φανούριε
πανθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ εὑρέσει τοῦ παν-
σέπτου Ναοῦ σου, καὶ τῆς θείας εἰκόνος σου, αἰχμαλώτους
λυτροῦσα, νόσους φυγαδεύουσα, καὶ πάντων τῶν προσιόντων
σοι πιστῶς, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα πληροῦσα, δι' ὃ
καὶ ἡμῖν τοῖς μετὰ πόθου τὴν μνήμην τελοῦσί σου, τὴν λύ-
σιν τῶν δεινῶν αἴτησαι παρὰ Θεοῦ, καὶ πταισμάτων τὴν
συγχώρησιν, ταῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Δόξα Ἦχος πλ. ά Νικηφόρου.

Σήμερον ἡ ἁγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαβὶδ. ἐπὶ σοὶ
πέρας εἴληφε, Φανούριε πολύαθλε, ἡ εἰς μνημόσυνον αἰώ-
νιον φάσκουσα, ἔσται δίκαιος· εἰ γὰρ καὶ ἀμνημονηθέντων
σου τῷ χρόνῳ, τοῦ πανσέπτου ὀνόματος, καὶ τῶν ἀθλητι-
κῶν ἀγώνων τοῦ κλέους, ἐν οὐρανῷ μέν τοι μνημονευομέ-
νων, καὶ ἐν γῇ ἤδη ἐν τῇ εὑρέσει τῆς Θείας εἰκόνος σου,
τὴν ἔνδοξον αὐτῶν μνήμην μετ' ἐγκωμίων ἄγομεν, δεόμε-
θά σου τοίνυν θερμῶς, ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν,
μνημόνευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε, ῥυόμενος κινδύνων
τε καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἱκεσίαις σοο.

Καὶ νῦν· Θεοτόκιον. Μακαρίζομέν σε

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὥσπερ ῥόδον πανεύοσμον, ἡ ἐν δόξῃ ἐκλάμπουσα, Ῥό-
δος ἡ περίφημος, εὐραμένη σε χαίρει, ὀδμαῖς τῶν θαυμά-
των σου, πλησθεῖσα Φανούριε, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, καὶ
προστρέχει τῇ σκέπῃ σου, τῆς εἰκόνος σου εὐσεβῶς προ-
σκυνοῦσα χαρακτῆρα καὶ θαυμάτων τὰ σημεῖα, ἃ σοι Θεὸς
ἐδωρήσατο.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἐξεπλάγησαν ἅπαντες, τὰ ἐξαίφνης βλεπόμενα, τῆς
σεπτῆς εἰκόνος σου πάθη, ἔνδοξε, τὰ πλείστοις χρόνοις
ἀγνώριστα, ὦ θεῖε Φανούριε, καὶ Ναὸν περικαλῆ, διὰ τοῦ-
το ἀνήγειραν, καὶ ηὐτρέπισαν, ὑμνῳδίαις ἐνθέοις εὐφημοῦν-
τες, τὸν δοξάσαντά σε Μάρτυς, θαυμάτων πλήθει καὶ
χάρισι.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Τούτου βίος ἀγνώριστος, τοῖς ἀνθρώποις διέμενε, μό-
νῳ γινωσκόμενος, τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸ δὲ αὐτοῦ ἐξεικόνισμα,
δεδήλωκεν ἄριστα, οἷος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, νικητὴς φανε-
ρούμενος, τοῦ ἀλάστορος, καὶ σεπτὸς Ἀθλοφόρος ὃν ὑμνοῦ-
μεν, καὶ γεραίρομεν ἐκ πόθου, ὡς Ἀθλητὴν γενναιότατον.

Δόξα Ἦχος πλ. δ'.

Ἄστρον φαεινότατον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, καὶ
τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε· τὸν γὰρ ἐν Ῥόδῳ κρυ-
πτόμενον θεῖον Ναὸν, ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν, οἰκιστὴν ἔχον-
τα τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι Φανούριον, τὸν ἔνδοξον στρατιώ-
την καὶ ἀήττητον, ὃν εὐφημοῦντες ἐν ὕμνοις, ἱκετεύσωμεν
ὅπως πρεσβεύῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν
ἀεισέβαστον αὐτοῦ, καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον. Δέσποινα πρόσδεξαι

Τὸ τροπάριον, ἦχος δ'. Βασίλειον διάδημα.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῇ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον
πανήγυριν, νῦν ἑορτάζει φαιδρῶς, Ἀγγέλων πολίτευμα, ἄ-
νωθεν ὑμνῳδίαις, εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλη-
σία οὐράνιον δόξαν, ἣν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς
Φανούριε ἔνδοξε.

Θεοτόκιον. Θεοτόκε Παρθένε.

Καὶ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὸν Ὄρθρον.
Μετὰ τὴν ά.

Στιχολογίαν. Κάθισμα,

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Μέγαν Ἀθλητὴν, εὐφημήσωμεν πάντες, Φανούριον
πιστοὶ, τὸν γενναῖον Ὁπλίτην, καὶ ἔνδοξον Μάρτυρα, τὸν
ἐν χρόνοις κρυπτόμενον, ὃν ὁ Κύριος, νῦν ἐφανέρωσε πᾶσιν
ἐν τῇ Ῥόδῳ τε, καὶ ἐξ αὐτῆς παντὶ κόσμῳ, ὡς θεῖον θη-
σαύρισμα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Ἀΰλων στρατιῶν, ὑπερέχουσα Κόρη καὶ τάξεις οὐρανῶν
ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἴνεσιν, παρ' αὐτῶν δέ-
χθητι πάναγνε, ἀλλὰ πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ σὺν Ἀγγέλοις,
τοῦ ῥυσθῆναι με, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, τὸν μόνον
κατάκριτον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Φανούριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, ὅθεν νῦν τὴν εἰκόνα, τὴν σεπτήν σου εὑρόντες, ᾄσμασιν εὐφημοῦμεν, καὶ τιμῶμέν σε πίστει, πόθῳ σου δεόμεθα, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα τῷ τόκῳ σου, ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα θερμῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, 27 Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος, Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς.

Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει,
Κἂν εἰς σκότος δ᾽ ἔκειτο τῆς γαίας μέγα.
Ἔνθα σοι σηκὸς Φανουρίεο ζάθεος ἔνι.

Οὗτος ὁ λαμπρὸς Ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου καὶ Μάρτυς ἀήττητος, ὁ Θαυμαστὸς λέγω Φανούριος, πόθεν ἦτο, καὶ μὲ τίνας Βασιλεῖς ἔκαμε τὴν πάλην καὶ τὸν ἀγῶνά του, δὲν ἠμπορέσαμεν ποτὲ νὰ τὸ μάθωμεν· ἐπειδὴ καὶ ὁ βίος αὐτοῦ ἐχάθη ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὰς ἀνωμαλίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας καὶ ἄλλα πολλὰ πράγματα ἐχάθησαν, καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῆ ἐγένοντο. Τοῦτο μόνον ἔχομεν γνωστὸν, ὅτι τὸν καιρὸν ὅπου ἐξουσίασαν οἱ Ἀγαρηνοὶ τὴν περίφημον Νῆσον Ῥόδον διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, ἐκεῖνος ὁποῦ ἔγινεν ἐξουσιαστὴς αὐτῆς τῆς Νήσου, ἐβουλήθη νὰ ἀνακτίσῃ τὰ τειχεῖα τῆς χώρας, ὁποῦ τὰ εἶχον προτήτερα οἱ πολέμιοι κατηδαφισμένα. Ἦσαν δὲ εἰς τὸ ἔξω μέρος τοῦ κάστρου, κάποια χαλασμένα ὀσπήτια, τὰ ὁποῖα ᾄδεται λόγος, πῶς νὰ ἦναι αὐτὸ τὸ πρῶτον κάστρον, τὸ ὁποῖον εἶναι πρὸς τὸ Νότιον μέρος τοῦ κάστρου, μακρὰν ὡς ἓν στάδιον· ἀπὸ ἐκεῖνα λοιπὸν τὰ χαλάσματα, ἐσύναξεν ὁ Ἀγαρηνὸς τὰς πέτρας διὰ τὴν οἰκοδομήν. Ἐκεῖ σκάπτων καὶ ἀναχώνων τὸν τόπον ἐκεῖνον, εὑρέθη μία ὡραιοτάτη Ἐκκλησία· πλὴν ἦτον, καὶ αὐτὴ εἰς

μέρος χαλασμένη· ἀναχώνων λοιπὸν ἕως τὸ ἔδαφος, εὑρέθησαν καὶ πολλαὶ εἰκόναι, ἀλλὰ διεφθαρμέναι καὶ ἠφανισμέναι, μόνη δὲ ἡ τοῦ Ἁγίου Φανουρίου εἰκὼν, ἦτον σῴα καὶ γερὴ, ὡσὰν νὰ ἤθελε τὴν ζωγραφίσει τὶς τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Εὑρεθέντος λοιπὸν τούτου τοῦ πανσέπτου Ναοῦ, μὲ τὰς ἱερὰς ἐκείνας εἰκόνας, ἔρχεται ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιερεὺς τοῦ τόπου, Νεῖλος ὀνόματι, ἄνθρωπος ἁγιώτατος, καὶ λόγιος, καὶ ἀνέγνωσε τὰ τῆς εἰκόνος ἐκείνης γράμματα τὰ ὁποῖα ἔλεγον «ὁ Ἅγιος Φανούριος». Ἦτον δὲ ἡ εἰκὼν εἰς τοῦτο τὸ σχῆμα· ὁ Ἅγιος στρατιωτικὰ φορεμένος, νέος πολὺ εἰς τὴν ἡλικίαν· κρατῶν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα Σταυρόν· εἰς τὸ ἄνωθεν μέρος τοῦ Σταυροῦ ἔχει μίαν ἀναμμένην λαμπάδα· ἔχει δὲ τριγύρου ἡ εἰκὼν αὐτὴ σημειωμένα δώδεκα μαρτύρια· ἔχει τὸν Ἅγιον ἐξεταζόμενον ἔμπροσθεν τοῦ ἐξουσιαστοῦ· τὸν ἔχει εὑρισκόμενον ἐν μέσῳ στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν δέρνουν μὲ πέτρας εἰς τὸ στόμα, καὶ εἰς τὴν κεφαλήν· τὸν ἔχει κατὰ γῆς ἡπλωμένον καὶ τὸν μαστίζουν οἱ στρατιῶται· τὸν ἔχει καθήμενον γυμνὸν, καὶ μὲ σιδηρὰ ἐργαλεῖα καταξένουν τὰς σάρκας του· τὸν ἔχει εὑρισκόμενον εἰς τὴν φυλακήν· εἶναι πάλιν ἱστάμενος καὶ ἐξεταζόμενος ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου· εἰς ἄλλο μέρος, καίεται μὲ λαμπάδας· εἶναι εἰς μάγκανον μαγκανιζόμενος· εὑρίσκεται ἐν μέσῳ θηρίων· εἶναι μὲ ἕνα λίθον μεγάλον πλακωμένος· στέκεται ἔμπροσθεν τῶν εἰδώλων βαστῶν εἰς τὰς χεῖρας του κάρβουνα ἀναμμένα καὶ ἕνας διάβολος εἰς τὸν ἀέρα ὡσὰν νὰ θρηνῇ καὶ νὰ κλαίῃ· φαίνεται ἀνάμεσα εἰς μίαν μεγάλην κάμινον ὀρθῶς, ὡσὰν νὰ κάμνῃ προσευχὴν, ἔχων εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας του σηκωμένας.

Ἀπὸ ταῦτα λοιπὸν τὰ δώδεκα μαρτυρικὰ σημεῖα, ὁποῦ ἦσαν ἐζωγραφισμένα εἰς τὴν εἰκόνα, ἐκατάλαβεν ὁ Ἀρχιερεὺς, πῶς εἶναι Μάρτυς ὁ Ἅγιος. Παρευθὺς λοιπὸν ὁ καλὸς ἐκεῖνος, καὶ εὐλαβὴς Ἀρχιερεὺς, ἔστειλε πρέσβεις εἰς τοὺς Ἡγεμόνας τοῦ τόπου, νὰ τοὺς δώσουν τὸν Ναὸν αὐτὸν νὰ τὸν ἀνακαινίσουν ἀλλὰ δὲν ἠθέλησαν· ὅθεν ἐπῆγεν μοναχός του ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐπῆρεν ὁρισμὸν νὰ τὸν κτίσουν, καὶ οὕτως ἀνεκαινίσθη,

καθὼς φαίνεται ἕως τῆς σήμερον, ἔξω τῆς χώρας, πολλῶν θαυμάτων αὐτουργός· ἀπὸ τὰ ὁποῖα διηγοῦμαι ἓν εἰς πίστωσιν τῶν πολλῶν, διὰ νὰ εὐφρανθῆτε ὅσοι ἀγαπᾶτε καὶ εὐλαβεῖσθε τὸν Ἅγιον. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἡ Νῆσος Κρήτη δὲν εἶχε Χριστιανὸν Ἀρχιερέα, ἀλλὰ Λατῖνον, διατὶ ἐξουσιάζετο ἀπὸ τοὺς Βενετίκους, οἱ ὁποῖοι μὲ πονηρίαν δὲν ἄφιναν νὰ γένῃ νέος Ἀρχιερεὺς, οὔτε Μητροπολίτης, οὔτε Ἐπίσκοπος, ὅταν ἀπέθνησκεν ὁ πρῶτος· ἡ δὲ πονηρία ἦτον, νὰ ἠμπορέσουν μὲ τὸν καιρὸν, νὰ γυρίσουν τοὺς ὀρθοδόξους εἰς τὰ Παπικὰ δόγματα· λοιπὸν ἐπήγαινον ὅσοι Ῥωμαῖοι ἤθελον νὰ ἱερωθοῦν εἰς τὸ Τζιρίγο καὶ ἐχειροτονοῦντο. Καὶ λοιπὸν ἕνα καιρὸν εὐγῆκαν ἀπὸ τὴν Κρήτην τρεῖς Διάκονοι καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Τζιρίγου, καὶ τοὺς ἐχειροτόνησεν Ἱερεῖς· ἐπιστρέφοντες δὲ πρὸς τὴν πατρίδα των τὴν Κρήτην τοὺς ἐσκλάβωσαν οἱ Ἀγαρινοὶ εἰς τὸ πέλαγος, καὶ τοὺς ἔφερον εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ τοὺς ἐπώλησαν πάλιν εἰς Ἀγαρηνούς. Λοιπὸν οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι νεοχειροτόνητοι Ἱερεῖς, ἐθρήνουν τὴν συμφοράν των, ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐκεῖ ἤκουσαν τὰ μεγάλα θαύματα τοῦ Φανουρίου, καὶ εὐθὺς ἔπεσον εἰς δέησιν μὲ θερμὰ δάκρυα, πρὸς τὸν Ἅγιον δεόμενοι νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὴν πικρὰν ἐκείνην αἰχμαλωσίαν· πλὴν ἐπειδὴ καὶ ἦσαν χωρισμένοι ὁ καθ' εἷς εἰς τὸν ἀφέντην ὁποῦ τὸν ὥριζεν ἐπῆραν θέλημα καὶ οἱ τρεῖς νὰ ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου καὶ πηγαίνοντες ἐκεῖ, νεύσει θείᾳ, ἀνταμώθησαν καὶ οἱ τρεῖς καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τοῦ Ἁγίου, βρέχοντες τὴν γῆν μὲ τὴν ῥοὴν τῶν δακρύων των, νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Ἀγαρηνῶν. Ἔπειτα ἀνεχώρησαν ὀλίγον παρηγορημένοι, πηγαίνων καθ' εἷς εἰς τὸν αὐθέντην του μὲ ἐλπίδα, ὅτι θέλουσιν εὕρῃ ἔλεος, τὸ ὁποῖον καὶ ἔγεινεν· ἐπειδὴ σπλαγχνισθεὶς ὁ Ἅγιος τὰ δάκρυά των ἐπήκουσε τὴν δέησίν των. Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην φαίνεται εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς ὁποῦ τοὺς ὥριζον, προστάζων αὐτοὺς νὰ ἀφήσουν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ νὰ ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν εἰς τὸν Ναόν του, εἰ δὲ μὴ, κακῶς θέλει τοὺς ἀπολέσει· οἱ δὲ Ἀγαρηνοὶ νομί-

σαντες μαγείαν τὸ πρᾶγμα, τοὺς ἔβαλον εἰς ἁλυσίδας καὶ βαρύτερα βάσανα· ὁ δὲ Ἅγιος ἦλθε τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ τοὺς εὔγαλεν ἀπὸ τὰ δεσμά, καὶ τοὺς ἐθάῤῥυνε λέγων, ὅτι αὔριον κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην θέλει τοὺς ἐλευθερώσει. Ἔπειτα φαίνεται εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ ἐλέγχων αὐτοὺς αὐστηρῶς, εἶπεν, ὅτι ἀνίσως καὶ αὔριον δὲν τοὺς ἐλευθερώσουν, θέλετε ἰδεῖ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, καὶ οὕτως ἔφυγεν ὁ Ἅγιος, (ἀλλ' ὢ τοῦ θαύματος,) ὅσοι ἦτον εἰς ἐκεῖνα τὰ τρία ὀσπήτια, ὅλοι τυφλοὶ καὶ παράλυτοι μὲ δριμυτάτους πόνους ἐξημερώθησαν βασανιζόμενοι, μικροὶ ὁμοῦ καὶ μεγάλοι· καὶ λοιπὸν ἀπὸ τὰ στρώματα ὁποῦ ἐκείτοντο, διὰ μέσου τῶν συγγενῶν των ἐσυμβουλεύθησαν τί νὰ κάμουν· καὶ οὕτως ἀπεφάσισαν, ὅτι νὰ στείλουν νὰ φέρουν τοὺς σκλάβους, καὶ ὅταν ἦλθον οἱ ταλαίπωροι τρεῖς Ἱερεῖς τοὺς ἠρώτησαν, ἀνίσως καὶ δύνανται νὰ τοὺς ἰατρεύσουν· ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκεῖνοι, ὅτι ἡμεῖς μὲν θέλομεν παρακαλέσει τὸν Θεὸν, ἐκεῖνος δὲ ἂς κάμῃ τὸ θέλημά του. Ἀλλὰ ὁ Ἅγιος πάλιν τὴν τρίτην νύκτα ἐφάνη εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς καὶ τοὺς εἶπεν ἀνίσως δὲν στείλετε εἰς τὸν οἰκόν μου διὰ γράμματος τὴν ἐλευθερίαν των, οὔτε ὑγείαν ἔχετε, οὔτε τὸ ποθούμενον φῶς. Τότε συμβουλευθέντες πάλιν μὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους των, ἔστειλε καθ' εἷς τὸ ἐλευθερωτικὸν γράμμα τοῦ ἐδικοῦ του σκλάβου, καὶ τὰ ἄφησαν καὶ τὰ τρία ἔμπρὸς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου· (ἀλλ' ὢ τοῦ θαύματος) ὥστε νὰ γυρίσουν οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Ναὸν, εὑρέθησαν ὑγιεῖς οἱ πρώην παράλυτοι καὶ τυφλοί· οἱ ὁποῖοι θαυμάσαντες ἠλευθέρωσαν τοὺς Ἱερεῖς ἐκείνους, καὶ δίδοντες εἰς αὐτοὺς τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου των, φιλοφρόνως τοὺς ἐπροβόδωσαν, καὶ τοὺς ἔστειλαν εἰς τὴν πατρίδα των· οἱ δὲ Ἱερεῖς ἐκεῖνοι ἐζωγράφησαν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Φανουρίου, καὶ τὴν ἐπῆραν εἰς τὴν χώραν των, καὶ κάθε χρόνον ἑώρταζον εὐλαβῶς τὸν Ἅγιον· οὗ ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν.

ΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑ...

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Λίθῳ βαρούμενος τὸ σῶμα, ὁ Φανούριος πρὸς σὲ Σωτὴρ
ἐβόα· ἐν τῇ πέτρᾳ τῶν σῶν, Χριστέ μου, θελημάτων, στε-
ρεωθεὶς τὸ σῶμά μου, ταῖς βασάνοις ἀναλίσκω.

Νῦν στεραιοῦται τοῦ Κυρίου, εὐαγγέλιον ὃ ἔφη Ἀποστό-
λοις, ὁ κρυπτόμενος γὰρ, Ναὸς τοῦ Φανουρίου, ὁ ἐν τῇ
Ῥόδῳ πρὸ πολλοῦ, εἰς ἡμᾶς νῦν φανεροῦται.

Ἔστης ἐν μέσῳ τῶν θηρίων, ὦ Φανούριε, παραδοθεὶς
εἰς βρῶσιν, ἀλλ' ἐφλέχθη σφοδρῶς, τυράννου ἡ καρδία, ὅτε
σὲ εἶδε Δανιὴλ, νέον ὄντα ἐν σταδίῳ.

Θεοτόκιον.

Ὄρος κατάσκιον ἐφάνης ἀχειρότμητος, ἐξ οὗ ἐτμήθη
λίθον, τὴν λιθώδη δι' ὃ, κατάνυξον ψυχή μου, πεπωρωμέ-
νην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Ὠδὴ ή. Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ

Τὸν ὡραῖον νυμφίον ἀγαπήσας, σοῦ τὸ νέον καὶ εὔανθοῦν
σαρκίον, ὑπὲρ αὐτοῦ ταῖς μάστιξι παρέδωκας· ἐκβοῶν σὺν
πόθῳ, πότε σὲ κερδίσω, συνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαρσαλαίως καὶ μάλα ῥωμαλαίως τῷ τυράννῳ ἐβόας
μετὰ θάρσους, οὐ δειλιῶ ὦ τύραννε τὰς μάστιγας· ἔχω γὰρ
Σωτῆρα, ὃς μὲ ἐξελεῖται ταχέως τῶν χειρῶν σου.

Θεοτόκιον.

Ἱσταμένων βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων ἀνόρθωσις
Παρθένε· δὶ ὃ καταπτωθέντα μὲ ἀνάστησον· ἵνα σε δοξάζω
τὴν εὐλογημένην καὶ κεχαριτωμένην·

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκιον.

Εἰς γῆν τὰ τῶν εἰδώλων, ξόανα συντρίβεις, εἰς οὐρανὸν
ἀνυψώσας τὰς χεῖράς σου, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ στίφη,
θρήνων ἐπλήρωσας.

Ὡς ῥύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ῥῦσαί με
πάσης κακίας Φανούριε, τὸν πεποιθότα παμμάκαρ ἀεὶ τῇ
σκέπῃ σου.

Ὁ τύραννος ᾐσχύνθη, ὅτε σε ἑώρα, ἐν τοῖς κινδύνοις ἀεὶ
ἀκμαιότερον, ἐκμυκτηρίζοντα τούτου τὴν ἀθεότητα.

Θεοτόκιον.

Φωτὸς οὖσα δοχεῖον, φώτισον, Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖ-
σαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ
ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν Ῥόδος μεγαλύνεται, τῇ εὑρέσει τοῦ θείου Ναοῦ σου
παμμακάριστε, ὦ Φανούριε Μάρτυς, καὶ χαίρει ἐγκαυχω-
μένη τῶν θαυμάτων τῷ πλήθει· Ἱερεῖς γὰρ διέσωσας, τρεῖς
δουλείας ἀθέου· ὄναρ φανεὶς τοῖς κυρίοις, τούτων καὶ ἐπι-
πλήξας· τυφλότητι, χολότητι, τὸ σκληρὸν ἐκμαλάξας.

Θεοτόκιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις,
πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις τῆς τε-
λευταίας ἡμέρας, μὴ σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ ᾅδης, μὴ ἀπώ-
λεια, βήματι τοῦ Υἱοῦ σου τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαν-
τας παραστῆναι, ὦ Θεομῆτορ Δέσποινα, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.
Ὢ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ,
ἀγαλλίαμα σήμερον, ὅτι γῆθεν ἤνθησε, λύτρον μέγα σωτή-
ριον, Ναὸς ὁ Θεῖος, καὶ πανυπέρτιμος τοῦ Φανουρίου, βρο-
τοὶ προσδράμετε, ἅπαντες σήμερον, ἐν ἀσμάτων ἄνθεσιν,
ὅπως δεινῶν, λύσιν ἀπολαύητε, αὐτοῦ δεόμενοι. Δίς.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, παιδίον ὢν κομιδῇ, ὁ γεν-
ναῖος Φανούριος, χωρὶς ὅπλων ἵσταται, ἐν σταδίῳ φαι-
δρότατος, μετὰ ἐνόπλων ἀγωνιζόμενος, μετὰ ἀΰλων, χοΐ
μαχόμενος, ὢ τῆς ἀνδρείας σου καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, φί-
λε Θεοῦ· πῶς ἐχθροὺς κατέβαλες τοὺς πολεμοῦντάς σε.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ μαργαρίτης Θεοῦ, ὁ ἀγρῷ πρὶν κρυπτόμενος νῦν ἐν Ῥόδῳ ηὔγασται, θησαυρὸς ὡς πολύτιμος, πλουτίζων, τέρπων, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς προσιόντας, αὐτῷ ἐκ πίστεως· ὅστις Φανούριος, ἔστιν ὁ παμμέγιστος Μάρτυς Χριστοῦ· ὃν ἐγκωμιάζοντες νῦν μεγαλύνομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. ά.

Ἐπέλαμψε σήμερον, εὐφρόσυνος ἑορτὴ, καὶ νέα πανήγυρις Φανουρίου τοῦ πολυάθλου, καὶ γενναιόφρονος· οὗτος γὰρ ἐν ἀδήλοις ἀθλήσας καιροῖς ἄδηλος ἦν, ναός τε καὶ τοὔνομα αὐτοῦ πᾶσιν ὑπῆρχεν ἀγνώριστος, τυράννων δὲ ἀθέων κατακρατησάντων Ῥόδου τῆς περιφήμου, καὶ τὰς κατηδαφισμένας ἑλεπόλεις ἀναχωνύντων, Ναὸς αὐτοῦ καὶ εἰκὼν, ἐφάνη ὑπέρλαμπρος, ὃς βασιλικῇ ἀδείᾳ ἀνακαινισθεὶς, πηγὴ ἀνεδείχθη θαυμάτων, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ θαυμαστοῦ ὄντος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε. Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον Ἦχος δ΄. Τοῖς Ἁγίοις ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Προωρώμην τὸν Κύριον. Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοὶ ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Κανωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ · ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ ΣΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ